

ข้อคิดยามเช้า วันอังคาร ที่ 17 มีนาคม 2015

มีเรื่องเล่าว่า นักบุญองค์หนึ่ง
ได้ขอร้องพระเจ้า
แสดงให้ท่านเห็น
ความแตกต่างระหว่าง
สวรรค์ และ นรก
พระเจ้าจึงทรงส่งทูตสวรรค์ของ
พระองค์
พาท่านไปเที่ยวชมนรก

เป็นอันดับแรก ที่นั่นท่านได้เห็นชายและหญิงจำนวนหนึ่งกำลังนั่งอยู่รอบโต๊ะขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยอาหารชั้นเลิศนานาชนิด แต่ไม่มีใครสักคนกินอาหารที่อยู่บนโต๊ะนั้น ทุกคนต่างสีหน้าเศร้าหมอง และ กำลังอ้าปากกว้าง นักบุญองค์นั้นจึงถามชายคนหนึ่งที่อยู่ที่นั่นว่า

“ทำไมท่านไม่กินอาหารล่ะ?”

ชายคนนั้นจึงบอกให้ท่านมองดูที่มือของพวกเขาแต่ละคนซึ่งมีข้อนิ้วยาวประมาณ 1 เมตรมัดติดอยู่ ทุกครั้งที่พวกเขาตักอาหารใส่ปากตนเองอาหารเหล่านั้นจึงเลยปากพวกเขาไป และ หกลงพื้นหมด

“น่าสงสารจังเลย” นักบุญคนนั้นพูด

จากนั้นทูตสวรรค์ได้นำท่านไปเที่ยวชมสวรรค์ ที่นั่นมีทุกอย่างคล้ายกับสิ่งที่ท่านเห็นในนรก นั่นคือ ชายและหญิงจำนวนหนึ่งกำลังนั่งอยู่รอบโต๊ะขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยอาหารชั้นเลิศนานาชนิด และ ที่มือของแต่ละคนมีข้อนิ้วยาวประมาณ 1 เมตรมัดติดอยู่ แต่สิ่งที่ไม่เหมือนในนรกก็คือ ทุกคนที่อยู่ที่นี่ต่างมีความสุขและกำลังหัวเราะอย่างสนุกสนาน นักบุญองค์นั้นจึงถามสตรีคนหนึ่งที่นั่งอยู่ใกล้ ๆ ท่านว่า

“นี่มันอะไรกัน ทำไมพวกท่านจึงมีความสุขในสถานการณ์แบบนี้?”

สตรีที่อยู่ในสวรรค์คนนั้นจึงตอบท่านว่า

“ดังที่ท่านเห็น ที่นี่เราต่างคนต่างช่วยเหลือกัน และ ส่งอาหารให้แก่กันและกันกิน”

ถ้าเราสามารถพูดได้ว่านี่คือสิ่งที่ครอบครัวของเราสังคมของเรา ชุมชนวัดของเรา และ โลกของเราทำอยู่ เราที่อยู่ที่นี่คงอยู่ไม่ห่างไกลจากพระอาณาจักรสวรรค์

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี